

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 151/2012-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. marca 2012 predbežne prerokoval sťažnosť M. A., N. Z., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaniach vedených pod sp. zn. 14 C 27/2000 a sp. zn. 9 C 80/2008, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave v bližšie neoznačenom konaní, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. A. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. marca 2011 doručená sťažnosť M. A. (ďalej len „sťažovateľ“), z obsahu ktorej možno vyvodit', že ňou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaniach vedených pod sp. zn. 14 C 27/2000 a sp. zn. 9 C 80/2008, ako aj postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v bližšie neoznačenom konaní.

Sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení nespĺňala náležitosti predpísané najmä v § 20 a § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd preto v prípise z 3. februára 2012 poučil sťažovateľa, aké náležitosti musí sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy obsahovať, a vyzval ho, aby svoju sťažnosť v určenej lehote doplnil o chýbajúce náležitosti. Ústavný súd zároveň poučil sťažovateľa, že ak na výzvu v určenej lehote nezareaguje, resp. sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval podaním zo 7. marca 2012, ktoré označil ako „*Doplnenie návrhu*“, v ktorom však svoju sťažnosť požadovaným spôsobom (napriek poučeniu ústavného súdu) nedoplnil.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy

podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že sťažnosť ani po jej doplnení podaním zo 7. marca 2012 neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže sťažovateľ v nej najmä

a) neoznačil, ktoré základné práva alebo slobody mali byť porušené namietaným postupom okresného súdu, ako aj krajského súdu,

b) bližšie neoznačil konanie krajského súdu, v ktorom mali byť jeho postupom porušené základné práva alebo slobody,

c) nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a ani žiadosť o ustanovenie advokáta na účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ v súvislosti s nepredložením splnomocnenia pre advokáta na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom vo svojom podaní zo 7. marca 2012 okrem iného uviedol, že v konaní pred ústavným súdom „... sa obhajuje osobne, pretože ani Ústava Slovenskej republiky, a ani Dohovor o ochrane ľudských práv & Základných slobôd neukladá povinnosť žiadnemu občanovi Slovenskej republiky zvoliť si advokáta, a dokonca za to tvrdo platiť! Ak hierarchicky nižší, a právnu silou slabší zákon kogentne ustanovuje neprávnický vzdelaným občanom Slovenskej republiky povinnosť mať pred Dovolacím súdom ako aj pred Ústavným súdom SR právneho zástupcu, a čo viac, predkladať povinne aj plnomocenstvo pre právneho zástupcu(!) už pri podávaní sťažností na Ústavný súd Slovenskej republiky, tak ide o arogantnú a cynickú diskrimináciu i šikanovanie neprávnický vzdelaných občanov Slovenskej republiky prostredníctvom antiústavných niekoľkých právnych noriem, devastujúcich i degradujúcich Právny poriadok Slovenskej republiky“.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že sťažovateľa v nej poučil, aké náležitosti má obsahovať, a zároveň ho upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí. Ústavný súd preto rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2012